



עיתון פנימי לתלמידות בית ספר נט

שליחותון



"מש.. מש.. מש.. משנכנס אדר מרבין בשמחה".

יכול להיות שבדקתן עכשיו את התאריך, כדי לבדוק שאתן מחזיקות את השליחותון הנכון. משנכנס אדר? הרי פורים כבר עבר, ועם השלטים החדשים 'נקי לפסח' שצצים בבית, הספקנו כמעט לשכוח ממשלוחי המנות והתחפושות.

אז נכון, אנחנו כבר בזמן של הכנות לחג הפסח, אבל דווקא בימים האחרונים מתנגן לי בראש השיר הזה, "משנכנס אדר מרבין בשמחה". הרי זה מה

שאמרנו כולנו כשהגיע חודש אדר. לא אמרנו שבחודש אדר צריכים

רק לשמוח, אלא שהשמחה צריכה להוסיף ולהתרבות מהרגע

שאדר נכנס. כן, מיום ליום בחודש אדר השמחה גדלה,

ולפי חישוב פשוט – השבוע צריכה השמחה להגיע לעיצומה,

לשיא של שישים ימי 'מרבין בשמחה'. אז בואו לא ניתן לימים

של שיא השמחה ללכת לאיבוד, וננצל אותם להוסיף

שמחה בכל פעולה שלנו.

כן, גם בהכנות לפסח אפשר

להרגיש עדיין 'אדר'.

שבת שלום,

חלי



מזל טוב

לתלמידות היקרות החוגגות את יום הולדתן

חסי גורליק, כיתה ח' – כ"ג אדר

חיהלה סילברשטיין, גן חובה – כ"ד אדר

מוסיא רופו, גן חובה – כ"ה אדר

דוא"ל:

shlichuton@gmail.com

עריכה ועיצוב:

שסערני פש

אדר עדיין כאן,
ובכיתה ח' אנחנו שמחות
בכפליים. השבוע גילינו את
ההפתעה שהמורה שלחה
לנו כבר מזמן והכנו יחד
כריות אימוג'י
צוחקות.



הצגונט לכיתה

שמחה בלי גבול
במסיבת פורים בכיתה ג'.
חוץ מהתחפושות היפות
שהראינו לחברות, הכנו
יחד מסיכות מצחיקות.
מזהות אותנו?



קבלו את העצים
היפים של גן חובה!
מנחשים על איזו אות
למדנו השבוע?
כמובן, על האות י'.
לכבודה היינו תינוקות עם
מוצץ, והכנו גם עץ יפה.



כשהרב לא מצא את החמץ

"רבי!" נעץ יענק'ל עיניים מתפלאות ברבי לוי יצחק. "ביערתי את החמץ לפני שעות אחדות! כיצד אוכל לספק לך כערך?"
"אשלם לך עשרה זהובים!" ניסה להפציר הרב.

"גם אם תשלם לי מאתיים זהובים לא אוכל לספק את מבוקשך" קבע יענק'ל נחרצות.
שוב עבר הרב מסוחר לסוחר אך הפעם התשובה הייתה שלילית ונחרצת. לא, לא נוכל למכור לך כערך או אפילו פיסת לחם קטנה גם אם תשלם במיטב.

"ריבון העולמים" נשא רבי לוי יצחק עיניו לשמיים, "הבט מן השמיים וראה כיצד שומרים בניך על מצוותיך! הצאר גזר שלא להבריח מכס ואף הציב שומרים על הגבול, אך ניתן לרכוש פריטים מוברחים ללא קשיים יתרים.

"ואילו אתה ציווית לפני למעלה משלושת אלפים שנה שלא לאכול או להחזיק חמץ. שומרים לא הצבת ואף עונש מאסר לא צפוי להם, ובכל זאת לא ניתן למצוא ברשות בניך ולו פירור חמץ אחד בערב פסח.

"מי כעמך ישראל!" סיים רבי לוי יצחק את דבריו-תפילתו ושב לביתו להכנות האחרונות בטרם יתקדש החג.

היה זה בשעות אחר הצהריים המאוחרות של ערב פסח כאשר רבי לוי יצחק מברדיצ'וב בחר לערוך סיור רגלי בעירו. הוא שם את פעמיו לרחוב צדדי, שם, על פי השמועה, ניתן לרכוש כל פריט 'אסור' בשוק השחור המקומי.

"ר' יענק'ל" הוא פנה לאדם שעמד בצד הדרך. "בבקשה ממך: שמא תוכל למכור לי חפיסת סיגריות מחוץ לארץ?"

"תמורת חמישה זהובים" השיב יענק'ל בלחישה "אתן לך חפיסה כאן ועכשיו". רבי לוי יצחק לא התמקח על המחיר והעסקה התבצעה במהירות ובחשאי.

"משה יקירי" שוב פנה הרב לאדם אחר. "יש ברשותך אריג מיובא?"

הרכין משה את ראשו ולחש באוזני הרב. "יש גם יש, משובח מן המשובח. שנים-עשר זהובים מחירו, אך לכבוד הרב אמכור גם בתשעה". שוב הוציא הרב את הסכום מכיסו והסחורה החליפה ידיים.

וכך עבר הרב מסוחר לסוחר כשהוא רוכש תמציות תה, קופסת טבק ופיסת משי.

לאחר שסיים את מסע הרכש שלו הוא ניגש שוב ליענק'ל. "האם תוכל למכור לי כערך טרי?"





הפינה של בנות המלך

עם כל הסדר והניקיון לכבוד פסח, בנות המלך מרגישות בבית. הרי אנחנו כבר יודעות, לחסיד מתאים להיות מסודר.

